

ת"פ (חיפה) 4275-05-24 - מדינת ישראל נ' אליהו ויטמן

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 4275-05-24 מדינת ישראל נ' ויטמן
(עציר)

פרק 2018/24 מספר פל"א 167378/24

לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
מדינת ישראל המאשימה

נגד
הנאשם אליהו ויטמן (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה:

ב"כ הנאשם: עו"ד בר זוהר (מטעם סנגוריה ציבורית)

הנאשם: נוכח באמצעות שב"ס

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בעבירה של מעשה פזיזות באש - עבירה לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

עפ"י עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, לנאשם בית עסק במתחם השוק העירוני בעכו, סמוך לבית העסק, ובצמוד אליו, הייתה ערימת פסולת ובה קרטונים.

ביום 23/4/24, סמוך לשעה 20:45, הגיע הנאשם אל בית העסק, כשהוא רכוב על קולנועית, החנה את הרכב בקרבת העסק, נכנס אל בית העסק בכניסה הקדמית, בסמוך לאחר מכן בשעה 20:50 יצא מהציאה האחורית, ניגש אל ערימת פסולת שכללה קרטונים, שלח בה אש, ונכנס אל בית העסק. מיד לאחר מכן אחזה אש בפסולת, אשר התפשטה במתחם השוק, עד שהגיעו שירותי כיבוי והצלה השתלטו על האש וכיבו אותה.

הנאשם הורשע, אפוא, בשליחת אש בדרך נמהרת ורשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום

חבלה, לפי סעיף 338(א) (3) לחוק העונשין.

מעשיו של הנאשם פגעו בערכים חברתיים מוגנים של סיכון הרכוש ואף סיכון הנפש. שכן, שליחת אש באופן לא מבוקר ורשלני, עלולה להסב נזק לרכוש ולסכן חיי אדם, בהעדר יכולת לשלוט על התפשטות האש, ומסוכנותה הרבה. מידת פגיעת מעשיו של הנאשם בערכים מוגנים אלה הינה בינונית בנסיבות.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה מסוג זה, הינה מגוונת, תלויה נסיבות, וכוללת עונשים ביניהם מאסר על תנאי ועד למאסר בפועל לצד ענישה נלווית וקנס.

בת"פ (מחוזי חיפה) 37185-11-14 **מדינת ישראל נ' דבש** (2015), הנאשם הורשע בשליחת אש ברשלנות ובאיומים. באותו מקרה ניתן צו פינוי כנגד הנאשם, וכשהגיעו לפנותו הוא איים על נציג חברת עמידר שהוא ישרוף את הדירה, וכאשר הגיעו נציג עמידר יחד עם שוטרים לביצוע הפינוי, הצית הנאשם מזרן באחד מחדרי השינה, המזרן התלקח והאש התפשטה גם לרצפת הדירה, נקבע מתחם בין מאסר על תנאי עד ל-12 חודשי מאסר בפועל, וביהמ"ש הסתפק במאסר מותנה וענישה נלווית.

בת"פ (מחוזי באר שבע) 23308-04-21 **מדינת ישראל נ' בוחבוט** (2021), הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בעבירה של מעשה פזיזות ורשלנות באש, ובחבלה במזיד, יצוין כי גם באותו מקרה, כמו במקרה דנן, הואשם תחילה הנאשם בעבירת הצתה, אולם נוכח קושי ראייתי תוקן כתב האישום. המניע לביצוע העבירות נבע מסכסוך. הנאשם נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, ופיצוי לנפגעי העבירה.

בת"פ (מחוזי באר שבע) 36443-10-21 **מדינת ישראל נ' יונגר** (2022) הורשע הנאשם בעבירת פזיזות ורשלנות באש, באותו מקרה גרם הנאשם להתלקחות כסאות בחצר חיצונית של מסעדה. נקבע מתחם שנע בין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל, ונוכח ההסדר אליו הגיעו הצדדים, הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל על הנאשם, מאסר על תנאי, ופיצוי למתלונן.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, מדובר בנאשם אשר הגיע לאחר שעות הפעילות של השוק, סמוך לשעה 08:50, ולכשהגיע ניגש והצית את הפסולת והקרטונים שהיו בסמוך לבית העסק שלו.

מדובר במתחם שוק ציבורי בעכו, והאש שהתפשטה יכלה להסב נזק רב לרכוש ולחיי אדם. אמנם, חיי אדם לא סוכנו ואיש לא נפגע, אך בנס, שכן לא אחת נקבע כי תחילתה של שליחת אש ידועה אך אחריתה מי ישורנו, היא יכולה לכלות את כל הנקרה בדרכה ולהופכו לעפר ואפר וטמונה בה סכנה גדולה (ע"פ 4311/12 **סורי נ' מדינת ישראל** (2012)).

העבירה בה הורשע לא נושאת יסוד של כוונה אלא של רשלנות ומחדל, לכן את מידת האשם שדבקה בנאשם, יש למדוד כנגד יצירת הסיכון הרב במעשיו הנמהרים הרשלניים.

לפיכך, על יסוד כל האמור, נקבע בזאת מתחם עונש הנע בין מאסר מותנה ועד למאסר בפועל של 12 חודשים.

בקביעת העונש בתוך המתחם, יש לתת את הדעת לכך, שכתב האישום תוקן משמעותית, תחילה הכיל עבירה של הצתה, ותוקן כאמור לעבירה של שימוש פחזני באש, שהיא עבירה בעלת מידת חומרה פחותה, ולכן נדונה בדרך כלל, בבתי משפט שלום.

בנוסף, כאמור, לא מדובר בעבירה הנושאת יסוד של כוונה, אלא רשלנות, שהתבטאה בכך שהנאשם הצית פסולת וחזר לבית העסק שלו, מבלי שהוא עוקב אחר האש ושולט בה, וזו כאמור התפשטה וגרמה לנזק. בהקשר אחרון זה יש לציין, כי המדינה לא הביאה בפני בית המשפט, אומדן כלשהו לנזק שנגרם, אף לא באופן ויזואלי (תמונות של הנזק). מכאן יש להסיק לטובת הנאשם, כי האש כילתה אך את הפסולת שבפאתי השוק.

אשר למיהותו של הנאשם, הנאשם יליד שנת 1960, עברו מכביד, לחובתו 43 הרשעות קודמות, חלקן התיישן אך לא נמחק. רוב העבירות בהן הורשע בתחום הרכוש, האלימות והסמים. הנאשם ריצה בעברו עונשי מאסר קצרים.

הרשעתו האחרונה מחודש ספטמבר 2020 היא בעבירת איומים, הרשעה קודמת אף היא בעבירת איומים, תקיפה סתם, הפרעה לשוטר, בגינה הוטל עליו מאסר בפועל של 9 חודשים, לצד ענישה נלווית ופיצוי לשוטרת שתקף. עברו מאופיין בעיקר בביצוע עבירות אלימות.

עוד יש לקחת בחשבון, שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך מזמנו של בית המשפט, הוא טען שהעסק שלו היה פתוח באותה עת, היו אצלו אנשים שמשחקים ושותים קפה, הוא לא שם לב והאש ברח לו משליטה.

בנוסף נתתי דעתי לכך, שבתו של הנאשם אלמנה, היא סמוכה על שולחנו יחד עם ילדיה, ולדבריו הוא מסייע בפרנסתם.

אשר על כן, בשים לב לעקרון ההלימה בענישה שהינו העיקרון המנחה, ובכלל זה סוג העבירה בה הורשע הנאשם, הסיכון שיצר, הנזק שנגרם, ובהינתן רישומו הפלילי של הנאשם, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של אמצע מתחם העונש ההולם, כדי לשקף הלימה ראויה למכלול השיקולים שנמנו לעיל.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 4 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, 24/4/2024.
2. 5 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שלא יעבור את העבירה בה הורשע בתיק זה.
3. קנס כספי בסך - 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו, הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מ-1/7/24 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן, פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מיידי.

ניתן היום, ז' סיוון תשפ"ד, 13 יוני 2024, בהעדר הצדדים.